

Συγκλονιστικό Θαύμα - Άγιος Νεκτάριος Θεραπεύει δαιμονισμένο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο άγιος Νεκτάριος πήγε κατά τα τέλη του καλοκαιριού του 1904 στην Αίγινα. Σκοπός του ήταν να ιδρύσει την μονή, η οποία τώρα φέρει το όνομά του.

Καθώς πλησίαζε το καράβι που τον μετέφερε στο νησί, ένας νεαρός δαιμονόπληκτος, ο Σπύρος, έπεσε στο κατώφλι του φαρμακείου της Αίγινας και άρχισε να φωνάζει:

- Έρχεται, έρχεται ο Δεσπότης ! Τρέξτε να τον προϋπαντήσετε ! Έρχεται ο άγιος που θα σώσει το νησί !...

Προσπάθησαν να τον ησυχάσουν, αλλά δεν μπόρεσαν. Ο Σπύρος συνέχισε να φωνάζει. Ένα πλήθος περιέργων μαζεύτηκε και διαρκώς μεγάλωνε. Κοίταζαν με θλίψη το σωριασμένο παλικάρι και απορούσαν με τα λεγόμενά του.

Μερικοί έτρεξαν στον παπά - Μιχάλη, τον εφημέριο.

- ο Σπύρος, παπά, μαντεύει για κάποιον δεσπότη. Έρχεται, φωνάζει, ένας δεσπότης

που θα σώσει το νησί.

Ο παπά - Μιχάλης έσπευσε να δει τί συμβαίνει. Διέσχισε τον κλοιό των συγκεντρωμένων και πλησίασε τον Σπύρο. Εκείνος εξακολουθούσε να φωνάζει :

- Έρχεται ο δεσπότης από την Ριζάρειο ! Ο Θεός λυπήθηκε τον τόπο ! Έρχεται ο άγιος Πενταπόλεως !...

Ο Ιερέυς παρακολούθησε αρκετά τον σωριασμένο νέο, που από την προσπάθεια να φωνάζει έβγαζε αφρούς από το στόμα. Έπειτα έφυγε συλλογισμένος και κατευθύνθηκε στην αποβάθρα του λιμανιού. Εκείνη την ώρα ήρθε το καράβι από τον Πειραιά. Ανάμεσα στους επιβάτες ο παπά - Μιχάλης διέκρινε τον δεσπότη.

Έσκυψε με ευλάβεια και του φίλησε το χέρι.

- Σεβασμιώτατε, καλώς ήρθατε στην Αίγινα. Πρώτη φορά έρχεσθαι εδώ ;

- Πρώτη, απήντησε χαμογελώντας.

- Ορίστε, πάμε για το σπίτι..... Μόνο.....

- Επιθυμείτε τίποτε ;

- Να, εδώ λίγο πιο πέρα, μας συγκλόνισε ένα γεγονός.

- Τί συνέβη ;

- Υπάρχει κάποιος φτωχός νέος, που σέρνεται στην αγορά, κλείνει τα μάτια και προφητεύει τα μέλλοντα. Αυτός βρίσκεται τώρα σωριασμένος και φωνάζει ότι θα έρθετε σεις και θα σώσετε τον τόπο. Σας αποκαλεί μάλιστα άνθρωπο του Θεού... Άγιο !

- Πού ακριβώς βρίσκεται αυτός ο νέος ;

- Από δω, Σεβασμιώτατε.

Προχώρησαν και έφθασαν στο κατώφλι του φαρμακείου. Ο Σπύρος εξακολουθούσε να φωνάζει :

- Έρχεται ο δεσπότης..... Έρχεται να σώσει τον τόπο..... Θα φτιάξει εκκλησία..... Θα φτιάξει το πιο μεγάλο Μοναστήρι.

Ο Άγιος κοντοστάθηκε. Ύψωσε το πρόσωπο στον ουρανό και προσευχήθηκε. Έπειτα σήκωσε την ράβδο του, το μόνο σημάδι της αρχιερωσύνης του, και βουλώνοντας το στόμα του παλικαριού είπε :

- «Το πνεύμα του πύθωνος, το πονηρόν και ακάθαρτον σε επιτάσσω εν ονόματι του Χριστού του Εσταυρωμένου, να εξέλθεις από τον νέον τούτον».

Αμέσως τότε ο Σπύρος αναστέναξε και σηκώθηκε όρθιος ! Άνοιξε τα μάτια. Έπειτα έσκυψε και γεμάτος ευγνωμοσύνη φίλησε το χέρι του οσίου, που τον θεράπευσε.

ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΥΧΟΙ, τομ.ΠΡΩΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca